

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2022 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny–Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: sędzia Hanna Bartkowiak

2 Protokolant: po. staż. Mikołaj Dąbrowski

4przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Grunwald w Poznaniu Karoliny Suchanek-Frąckowiak

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2022 r.

sprawy **A. A.**

oskarżonego z art. 178a § 4 kk oraz z art. 178b kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 14 lutego 2022 r., sygn. akt III K 1349/21

1. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

a) przyjmując, iż popełnione przez oskarżonego przestępstwa, opisane w pkt I i II, z modyfikacją przyjętą w pkt 3, stanowią jeden czyn wyczerpujący znamiona przestępstw z art. 178a § 4 kk oraz z art. 178b kk w zw. z art. 11 § 2 kk, na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i w zw. z art. 37a § 1 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w ilości 170 (stu siedemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 20 (dwudziestu) zł,

b) na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego A. A. środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych,

c) uchyla pkt 2,4,5 i 6,

d) na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10 000 (dziesięć tysięcy) zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

2. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy.

3. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. A. kwotę 516,60 zł (w tym VAT) tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

4. Zwalnia oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa części kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w postaci poniesionych wydatków sądowych, w tym kosztów za obronę z urzędu, a wymierza mu jedną opłatę za obie instancje w kwocie 340 zł

Hanna Bartkowiak

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 495/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 14 lutego 2022 r., sygn. akt III K 1349/21

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

w całości

# na niekorzyść		
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka	

	zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
3.1.	Obraza przepisów prawa materialnego poprzez zaniechanie orzeczenia świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10.000 zł w przypadku skazania A. A. za czyn z art. 178a § 4 kk.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Kontrola odwoławcza potwierdziła słuszność twierdzeń prokuratora o dopuszczeniu się przez Sąd		

Rejonowy obrazy przepisu prawa materialnego w postaci art. 43a § 2 kk. Zgodnie tym przepisem w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1kk, art. 179 kk lub art. 180 kk sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 kk na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5.000 zł, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 kk co najmniej 10.000 zł, do wysokości określonej w § 1 (tj. 60.000 zł). Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że zgodnie z art. 43a § 2 kk orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie co najmniej 10.000 zł jest obligatoryjne w wypadku skazania za przestępstwo z art. 178a § 4 kk. Ustawa nie przewiduje od tego żadnego wyjątku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2018 r., sygn. akt III KK 383/17, Legalis nr 1781525). Sąd Rejonowy zaniechał orzeczenia obligatoryjnego świadczenia pieniężnego wobec A. A. mimo przypisania mu odpowiedzialności karnej za czyn z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk. Uchybienie to stanowiło ewidentną obrazę przepisu prawa materialnego i wymagało ingerencji instancyjnej w treść zaskarżonego orzeczenia celem dostosowania jego treści do obowiązujących przepisów kodeksu karnego.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie dodatkowo wobec oskarżonego świadczenia na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 10.000 zł.	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Kontrola odwoławcza zaskarżonego przez prokuratora orzeczenia doprowadziła do stwierdzenia obrazy przepisu prawa materialnego, tj. art. 43a § 2 kk wynikającego z zaniechania orzeczenia przez Sąd Rejonowy obligatoryjnego świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Wobec tego Sąd Okręgowy uwzględnił wniosek końcowy apelacji oskarżyciela publicznego i zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 43 § 2 kk orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	Przestępstwo z art. 178b kk jakiego A. A. dopuścił się dnia 13 września 2021 r. w miejscowości Ł. na ul. (...) pozostawało w zbiegu kumulatywnym z popełnionym przez w/wym w tożsamym miejscu i czasie przestępstwem z art. 178a § 4 kk.
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności	
Organ odwoławczy działając z urzędu, jednak z inicjatywy obrońcy oskarżonego podjętej na rozprawie apelacyjnej odbywającej się dnia 7 czerwca 2022 r., rozszerzył kontrolę odwoławczą zaskarżonego orzeczenia o zbadanie czy oba przestępstwa zarzucane	

<p>A. A. w akcie oskarżenia nie pozostawały w zbiegu kumulatywnym, stanowiąc jeden czyn. Po przeanalizowaniu tej kwestii Sąd II instancji doszedł do wniosku, że tak w istocie było i oba zachowania jakich oskarżony dopuścił się w dniu 13 września 2021 r. w miejscowości Ł. na ul. (...) stanowiły jeden czyn wyczerpujący znamiona określone w dwóch przepisach ustawy karnej (por. R. Stefański (red.), Kodeks karny. Komentarz do art. 178b kk, wydanie 26, 2021, Legalis). Jak wynika z ustaleń poczynionych w tej sprawie, nie kwestionowanych przez żadną ze stron, podsądny prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym pod wpływem środka narkotycznego w postaci amfetaminy w stężeniu 144 ng/ml, a także w tym samym miejscu i czasie nie zatrzymał się do kontroli drogowej i polecenia zatrzymania pojazdu mechanicznego, lecz kontynuował jazdę będąc pod wpływem narkotyków. W konsekwencji tego niezbędna była ingerencja w treść zaskarżonego wyroku, która zostanie szerzej opisana w pkt 5.2. niniejszego uzasadnienia.</p>	
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>	
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>	
<p>0.12.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>
<p>Poza zmianami opisanymi dokładnie w pkt 5.2. wyrok Sądu I instancji utrzymano w mocy w pozostałej części.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>Powodem utrzymania wyroku w mocy (poza zmianami opisanymi w pkt 5.2.) był brak podstaw do szerszej ingerencji instancyjnej w treść zaskarżonego orzeczenia. Poza jednym zarzutem podniesionym w środku odwoławczym, który został uwzględniony przez organ II instancji i stanowił podstawę dokonanej zmiany zaskarżonego orzeczenia, oskarżyciel publiczny nie wskazywał na żadne inne uchybienia wyroku Sądu Rejonowego. Sąd Okręgowy zdecydował się natomiast ma jeszcze jedną modyfikację orzeczenia (opis zmiany w pkt 5.2.), która spowodowana była dostrzeżeniem z urzędu (choć z inicjatywy obrońcy oskarżonego) nieprawidłowego ujęcia przez Sądu</p>	

<p>Rejonowego zachowań oskarżonego jako realnego zbiegu przestępstw z art. 178a § 4 kk oraz art. 178b kk, zamiast przyjęcia, że tworzą one kumulatywny zbieg przepisów. Ten rzeczywisty zbieg przepisów polega bowiem na tym, że czyn wyczerpuje znamiona przestępstwa określone w dwóch albo więcej przepisach i nie znajdują zastosowania reguły wyłączania wielości ocen. Dla ukazania pełnej treści kryminalnej czynu konieczne jest powołanie w jego kwalifikacji prawnej kilku przepisów, "gdyż każdy z nich dotyczy jakiegoś elementu popełnianego czynu, którego nie uwzględniają pozostałe przepisy" (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 11 maja 2004 r., II AKa 158/04, OSAG 2004, Nr 1–2, poz. 119). Poza tymi zmianami nie stwierdzono innych powodów, w tym zwłaszcza przesłanek procesowych z art. 439 i 440 kpk które wymagałyby interwencji Sądu odwoławczego.</p>	
<p><i>0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</i></p>	
<p>O.O.11.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Pkt 1 lit. a) Zaskarżony wyrok został zmieniony w ten sposób, że przyjęto, iż popełnione przez oskarżonego przestępstwa, opisane w pkt I i II, z modyfikacją przyjętą w pkt 3, stanowią jeden czyn wyczerpujący znamiona przestępstw z art. 178a § 4 kk oraz art. 178b kk w zw. z art. 11 § 2 kk. W konsekwencji przyjęcia, że oskarżony popełnił jeden czyn, nie dwa pozostające w zbiegu realnym, zachodziła konieczność wymierzenia za to oskarżonemu nowej, jednej kary. Dlatego na podstawie art. 178a § 4 kk w zw. z art. 11 § 3 kk i w zw. z art. 37a § 1 kk wymierzono oskarżonemu karę grzywny w ilości 170 stawek dziennych określając wysokość jednej stawki na kwotę 20 zł.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Kontrola odwoławcza zaskarżonego orzeczenia potwierdziła słuszność sugestii obrońcy oskarżonego przedstawionych na rozprawie apelacyjnej w dniu 7 czerwca 2022 r. o pozostawaniu w zbiegu kumulatywnym obu przypisanych A. A. przez Sąd I instancji przestępstw przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji. W przypadku stwierdzenia powyższego konieczna była ingerencja instancyjna w treść</p>	

zaskarżonego orzeczenia poprzez uznanie, że oba zachowania opisane w akcie oskarżenia (z modyfikacją przyjętą w pkt 3 wyroku) stanowiły jeden czyn zabroniony wyczerpujący znamiona określone w dwóch przepisach ustawy karnej materialnej, tj. art. 178a § 4 kk (omyłkowo błędnie opisanym w wyroku Sądu Okręgowego jako art. 178 § 4 kk) oraz art. 178b kk. W związku z dokonaną zmianą niezbędne było określenie na nowo kary za ten czyn zabroniony. Z art. 11 § 3 kk wynika, że za przestępstwo, którego dotyczy rzeczywisty zbieg przepisów, wymierza się jedną karę, a za podstawę wymiaru kary przyjmuje się ten przepis uwzględniony w kumulatywnej kwalifikacji przestępstwa, który przewiduje najsurowsze ustawowe zagrożenie, a gdy pozostające w zbiegu przepisy przewidują takie same sankcje to należy wymierzać karę na podstawie tego przepisu, który lepiej charakteryzuje czyn przypisany oskarżonemu (Wąsek, Kodeks karny, s. 172; wyr. SA w Łodzi z 26.7.2000 r., II AKa 109/00, Prok. i Pr. – wkł. 2001, Nr 5, poz. 19). W tym wypadku zagrożenie z art. 178a § 4 kk i z art. 178b kk jest takie samo - kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Sąd II instancji stwierdził, że bardziej oddającym charakter czynu oskarżonego jest ten, który stanowi o prowadzeniu pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym pod wpływem środka odurzającego i dlatego przepis art. 178a § 4 kk został obok art. 11 § 3 kk powołany do podstawy wymiaru kary. Należało także, tak jak postąpił Sąd Rejonowy, zastosować art. 37a § 1 kk i na jego podstawie wymierzyć oskarżonemu nie karę pozbawienia wolności lecz karę grzywny. Sąd Okręgowy wymierzył zatem grzywnę w wysokości odpowiadającej karze łącznej orzeczonej w zaskarżonym wyroku, tj. w wymiarze 170 stawek dziennych przy przyjęciu jednostkowej stawki dziennej na kwotę 20 zł, uznając że jest to absolutne minimum jakie powinien otrzymać sprawca za przypisane mu bezprawne zachowania. Pomimo, że w instancji odwoławczej doszło do odmiennego ukształtowania części skazującej bo oskarżony został skazany za jeden czyn, to jednak zawierają się w nim wszystkie elementy zachowania zarzucone mu w akcie oskarżenia. Zatem ta zmiana nie spowodowała umniejszenia stopnia społecznej szkodliwości jego działań oraz poziomu zawinienia. Sąd odwoławczy z racji apelacji oskarżyciela publicznego na niekorzyść ale wniesionej wyłącznie w zakresie środka karnego w postaci świadczenia pieniężnego za występki z art. 178a § 4 kk, nie mógł ingerować w wymiar innych elementów kary aby ją zaostrzyć, choć zważywszy na okoliczności

<p>przedmiotowe i dyrektywy sądowego wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk, orzeczona kara obiektywnie oceniając jest bardzo łagodna. W tej sytuacji należy zatem oczekiwać, że podsądny dobrze wykorzysta daną mu szansę poprawy swego zachowania i otrzymana najłagodniejsza kara wolnościowa w takim wymiarze spełni wszystkie stawiane jej cele, zwłaszcza w aspekcie prewencji indywidualnej. Określając wysokość stawki dziennej Sąd II instancji uwzględnił okoliczności, o jakich mowa w art. 33 § 3 kk.</p>	
<p>O.O.12.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Pkt 1 lit. b) Zaskarżony wyrok został zmieniony w ten sposób, że na podstawie art. 42 § 3 kk orzeczono wobec oskarżonego A. A. środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>W sytuacji dokonanej w pkt 1 lit. a) wyroku Sądu Okręgowego zmiany zaskarżonego wyroku niezbędne było ponowne orzeczenie o środku karnym w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Zgodnie z przepisem art. 42 § 3 kk orzeczenie dożywotniego zakazu prowadzenia pojazdów jest obligatoryjne w przypadku skazania sprawcy za czyn z art. 178a § 4 kk. W takim przypadku Sąd odwoławczy wydał takie rozstrzygnięcie w pkt 1 lit. b) swojego orzeczenia. Odpowiada ono zresztą ostatecznemu orzeczeniu Sądu Rejonowego z zaskarżonego wyroku. Nie stwierdzono żadnych takich wyjątkowych okoliczności przemawiających na korzyść sprawcy, które dawałyby możliwość orzeczenia tego środka karnego w latach, o czym stanowi art. 42 § 3 w zdaniu ostatnim.</p>	
<p>O.O.13.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Zaskarżony wyrok został zmieniony w ten sposób, że uchylono pkt 2, 4, 5 i 6.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	

<p>Pkt 1 lit. c) Zawarte w wymienionych punktach zaskarżonego wyroku rozstrzygnięcia dotyczyły: środków karnych orzeczonych wobec oskarżonego osobno za przestępstwo z art. 178a § 4 kk i za przestępstwo z art. 178b kk, a także kary łącznej grzywny oraz łącznego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Skoro Sąd Okręgowy zmienił wyrok Sądu I instancji uznając, że dwa zachowania oskarżonego opisane w akcie oskarżenia (z modyfikacją zawartą w pkt 3 zaskarżonego orzeczenia) stanowiły jeden czyn zabroniony wyczerpujący znamiona opisane w dwóch przepisach kodeksu karnego, konieczne było uchylenie wszystkich powyżej wymienionych rozstrzygnięć, w tym uchylenie kary łącznej grzywny.</p>	
<p>O.O.14.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>
<p>Pkt 1 lit. d) Zaskarżony wyrok został zmieniony w ten sposób, że na podstawie art. 43a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.</p>	
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>	
<p>Kontrola instancyjna potwierdziła zasadność zarzutu prokuratora o dopuszczeniu się przez Sąd Rejonowy obrazy przepisów prawa materialnego w postaci art. 43a § 2 kk. Organ meriti zaniechał bowiem orzeczenia obligatoryjnego w przypadku skazania sprawcy za czyn z art. 178a § 4 kk świadczenia pieniężnego w kwocie co najmniej 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Uchybienie to wymagało odpowiedniej ingerencji ze strony organu odwoławczego poprzez dodanie takiego rozstrzygnięcia by wydany wyrok był zgodny z normami prawa karnego materialnego. Sąd Okręgowy orzekł świadczenie pieniężne w najniższej ustawowo wysokości za występki z art. 178a § 4 kk, uznając w tym wypadku takie rozwiązanie za odpowiednie. Określenie wspomnianego świadczenia pieniężnego na wyższym poziomie byłoby zbyt surowe i stanowiłoby dla oskarżonego nadmierna dolegliwość.</p>	

0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
3.	<p>Zgodnie z art. 616 § 1 pkt 1 kpk do kosztów procesu należą koszty sądowe, którymi są m.in. wydatki poniesione przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania (art. 616 § 2 pkt 2 kpk). Jednym z wydatków Skarbu Państwa, na podstawie art. 618 § 1 pkt 11 kpk są wypłaty dokonane z tytułu nieopłaconej przez strony pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez adwokatów lub radców prawnych.</p> <p>Obrońca oskarżonego z urzędu – adw. M. A. przyznany na etapie postępowania apelacyjnego - wniósł na rozprawie apelacyjnej w dniu 7 czerwca 2022 r. o zasądzenie od Skarbu Państwa zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym. Przytoczone wyżej przepisy stanowią podstawę prawną orzeczenia uwzględniającego to żądanie. Wysokość kosztów adwokata została zaś ustalona w oparciu o § 2 pkt 1, § 4 ust. 1 i 3 w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 18).</p>
4.	<p>Zgodnie z art. 634 kpk jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej, do kosztów procesu za postępowanie odwoławcze od orzeczeń kończących postępowanie w sprawie mają odpowiednie zastosowanie przepisy o kosztach za postępowanie przed sądem I instancji.</p> <p>Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy opierając się na dyspozycji przepisu art. 624 § 1 kpk zwolnił oskarżonego od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa części kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze. A. A. nie posiada żadnego majątku, obecnie przebywa w zakładzie karnym gdzie odbywa karę pozbawienia wolności, przed osadzeniem w izolacji penitencjarnej podsądny był bezrobotny i utrzymywał się z prac dorywczych, z których osiągał stosunkowo nieduży dochód. Ta stosunkowo trudna sytuacja materialna przemawiała za zwolnieniem podsądnego od części kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze w postaci poniesionych wydatków sądowych, w tym kosztów za obronę z urzędu. Jednocześnie Sąd odwoławczy nie zwolnił oskarżonego od opłaty za obie instancje i wymierzył mu ją w kwocie 340 zł za obie</p>

instancje. Jest to bowiem obciążenie nałożone w miejsce opłaty z zaskarżonego wyroku. Podstawą dla takiego rozstrzygnięcia były przepisy art. 627 kpk i art. 10 ust. 1 w zw. z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz. U z 1983 r. Nr 49, poz. 223 ze zm.).

7. PODPIS

Hanna Bartkowiak